

RESPOND

Multilevel Governance of Mass
Migration in Europe and Beyond

Politika Önerileri 1

Türkiye'deki Suriyeli Mülteciler için Sınır Yönetimi ve Koruma Politikaları

Tercüme: Rabia Yağmur Çoğalmış, İstanbul Bilgi Üniversitesi Lisans Öğrencisi

Özet

Bu Politika Önerileri metni, Türkiye'de 2011 ve 2018 yılları arasında mülteci göçüne, sınır yönetimi ve uluslararası koruma politikalarına, insani yardımlara ve uygulamalara odaklanmaktadır. Bu özet, odaklanmış politika alanları açısından zorla ve düzensiz bir şekilde yapılan göçün arasındaki bağa vurgu yaparak, özellikle Türkiye'deki Suriyelilerin durumuna ilişkin temel zorlukları ele almaktadır. Aynı zamanda farklı paydaşlar için de bazı politika önerileri sunmaktadır. Araştırmamız öncelikle 2018'de İstanbul, İzmir, Şanlıurfa ve Ankara'da yürütülmüş saha çalışmalarına dayanmaktadır.

Türkiye, Avrupa vatandaşı olmayan mültecilere; mülteci statüsü verme bakımından Avrupa Birliği (AB)'ne üye olan devletlerden farklıdır. Mülteciler, 1951 yılında imzalanan Cenevre Sözleşmesinin getirdiği coğrafi kısıtlamalar nedeniyle Birleşmiş Milletler Mülteciler Yüksek Komiserliği (BMMYK) tarafından başka bir yere yerleştirilmeleri ve kalıcı bir çözüme ulaştırılmalarını bekledikleri anlamına gelen "şartlı mülteci" statüsünü alırlar. Bu durum, uluslararası hukuk kapsamında koruma sınırlarına, ikili bir uluslararası koruma rejimine ve haklara erişimin azalmasına neden olmaktadır. Buna ek olarak, Suriyelilere geçici koruma sağlanmaktadır ve bu koruma da sığınma politikası ve uluslararası koruma için ek karmaşıklıklar ve belirsizlikler getirmektedir.

Sınır yönetimi ile ilgili olarak, Türkiye'nin Suriye kitlesel göçüne yönelik ilk açık kapı yaklaşımı giderek isteksiz bir yaklaşıma dönüşmüş, caydırıcılık ve geri dönüş etrafında gelişmiştir. Türkiye'nin düzensiz göçmenlerin çıkışı karşısında sergilediği duruş, özellikle AB ülkeleri açısından son derece önemlidir. İnsani ve hukuki kaygıların yanı sıra, iç politika ve siyasi mülhazalar, Türkiye'nin ülke içi ve dışı sınırlara bakış açısını şekillendirmektedir. İkili koruma rejimi ve geçici mekanizmaların hakimiyeti, ulusal koruma rejimini karakterize etmektedir. Mevzuat ve fiili uygulamalar arasındaki uçurum gözlemlenebilir, bu da sığınmacılar ve uluslararası / geçici koruma statüsü sahipleri için yüksek düzeyde güvensizlik ve kırılganlık yaratır. Koruma ile ilgili endişe verici sorunların çoğu; kayıtlara erişim güçlüğü, geri gönderme

Yazarlar

Prof. Dr. Ayhan Kaya
Baş Araştırmacı, İstanbul Bilgi Üniversitesi
ayhan.kaya@bilgi.edu.tr

Dr. Susan Rottmann
Baş Araştırmacı, Özyeğin Üniversitesi
susan.rottman@ozyegin.edu.tr

Dr. Ela Gökalp-Aras,
Baş Araştırmacı, İsveç Araştırma
Enstitüsü İstanbul
ela.gokalparas@sri.org.tr

Dr. Zeynep Şahin-Mencütek
Uzman Araştırmacı, Baş Araştırmacı,
İsveç Araştırma Enstitüsü İstanbul
zeynepsahinmencutek@gmail.com

RESPOND www.respondmigration.com

RESPOND

Multilevel Governance of Mass Migration in Europe and Beyond

merkezlerindeki durum, seyahat yasakları ve sığınma başvurularının değerlendirilmesidir. Covid-19 salgınının sonuçlarına ilişkin artan endişeler; sığınmacılar, mülteciler ve düzensiz göçmenler için mevcut olan resmi ve gayri resmi koruma mekanizmalarını daha da kısıtlamaktadır.

*Bütün Fotoğraflar: Hüseyin Aldemir, İstanbul Bilgi Üniversitesi

Misafirlikten Dönüşe: Türkiye'nin Değişen Göç Politikası

Başlangıçta Türk siyasi liderleri Suriyelileri kollarını açarak karşıladılar ve onları Türk misafirperverliğini hak eden dindar kardeşler olarak tanımladılar. Ancak, zaman geçtikçe durum çarpıcı bir biçimde değişti. Bu özet, Türkiye'de geçici koruma altındaki göçmenlerin durumuna ilişkin endişe verici gelişmelerin yaşandığı bir dönemde yazılmıştır. İç kontrollerle ilgili olarak, iktidar partisinin İstanbul'daki yerel seçimlerde galibiyetini takiben (Haziran 2019), İçişleri Bakanlığı'na bağlı olarak faaliyet gösteren İstanbul Valisi, geçici koruma kapsamındaki Suriyelilerin, İstanbul'da ikamet etmelerinin yasal olduğunu gösteren geçerli bir belge olmadan İstanbul'da ikamet ettiklerini açıkladı. Başka bir deyişle, kabul yeri farklı bir şehir olan Suriyeliler, koruma haklarını kaybetme riski ile birlikte başlangıçta kaydoldukları şehirlere geri gönderilecekti. Birçok Suriyeli, başlangıçta farklı şehirlerde, çoğunlukla Suriye sınırındaki şehirlerde kayıtlı olmalarına rağmen, uzun yıllar boyunca iş, eğitim, barınma ve koruma açısından daha iyi fırsatlar bulmak için İstanbul'a göç etmenin yollarını buldu.

Türkiye'den Yunanistan'a geçişlerin keskin artışının ardından, 18 Mart 2016 tarihli AB-Türkiye Beyannamesi gibi dış sınır kontrollerine ilişkin yeni politika araçları ve anlaşmalar da getirildi. Kısaca, bildiriye göre; AB Devlet veya Hükümet Başkanları ve Türkiye, Türkiye'den AB'ye düzensiz göç akışını sona erdirmeyi, Türkiye'deki mülteciler için daha iyi kabul koşullarını sağlamayı ve Suriyeli mülteciler için Avrupa'ya organize, güvenli ve yasal kanallar açmayı kabul etti. Açıklama sadece Ege Denizi'nde can kaybını önlemeyi değil, aynı zamanda göçmen kaçakçılığı ağlarını kırmayı ve yasadışı göçü yasal göçle değiştirmeyi amaçlamaktadır. Bu beyan, ayrıca genel, düzensiz transit göçmenlerden farklı olarak özellikle Suriyelilerle ilgili düzenlemeleri de formüle etmektedir. "Bire bir" formül olarak bilinen bu madde, Yunan adalarından Türkiye'ye dönen her Suriyeli için başka bir Suriyelinin AB'ye yerleştirilmesini gerektirmektedir (Madde 2).

RESPOND

Multilevel Governance of Mass Migration in Europe and Beyond

Suriyeli yönetim güçleri tarafından Suriye'nin kuzeybatısındaki İdlib ilinde 34 Türk askerinin öldürülmesinin ertesini günü olan 29 Şubat 2020'de, Türk devleti aktörlerinin düzensiz göçmenlerin Avrupa sınırlarına yönelmeleri için sınırları açacaklarını açıklamaları, geçici koruma altındaki düzensiz göçmenlerle ilgili ve göçmenlerin koşullarına ilişkin endişeleri arttırdı. Türkiye'nin Avrupa ile sınırlarının açılacağı ilan edildi ve Türkiye AB sınırlarında sınır kontrollerini durdurdu. O zamandan beri Suriye'den olmak üzere çeşitli ülkelerden gelen göçmen ve

mülteciler Yunanistan ile kara ve deniz sınırlarının yanı sıra Edirne, Çanakkale, İzmir gibi sınır bölgelerinde toplandı. Avrupa'ya girmeye çalışırken ciddi insani trajediler, travmalar ve ihlallerle karşılaştılar. Bazıları sınırları geçebildi ancak ulaştıkları ülkelerdeki sınır güçleri tarafından engellendi ve ciddi bir geri itme ve şiddet riskiyle karşı karşıya kalırken, aynı zamanda insan kaçakçılığı şebekelerinin hedefi haline de geldiler. Ayrıca, sınırları düzensiz olarak geçmek isteyenler hak kaybına uğramış ve bu nedenle Türkiye'de uluslararası veya geçici korumadan çıkarılmıştır. 28 Mart itibarıyla bu göçmenlerin çoğu devlet aktörleri tarafından sınırdan geri alınarak dokuz şehre dağıtıldı.

Bu yeni gelişme, düzensiz ve zorunlu göçmenlerin bölgedeki siyasi değişikliklere karşı ne kadar savunmasız olduğunu bir kez daha gösterdi.

Suriyelilerin geri dönmesine ilişkin ihtiyacın giderek arttığına dair olan söylem, başlangıçtaki misafirlik söylemlerinin ve Ensar ruhunun yerini aldı. Yönetici elit kesim, politik olarak karşılığını alacaklarının geri dönüş söylemi olduğuna kuvvetle inandıkları için entegrasyon/uyum söylemini kullanmaktan kaçındı. Göç İdaresi Genel Müdürlüğü'nün (GİGM) İçişleri Bakanlığı tarafından hazırlandığı bildirilen Uyum Strateji Belgesini kamuoyuna duyurmaktan çekinmesinin nedeni budur. Giderek artan geri dönüş söylemlerinin ortasında, sözde gönüllü dönüşleri teşvik etmeye yönelik uygulamalar yapılmaktadır (örneğin, eve dönmek için belediye kampanyaları, ulaşım desteği sağlama, "git ve gör ziyaretleri"). Türkiye'nin tek taraflı yaklaşımı, geri dönüşü teşvik ederken sınırlı koruma sağlama stratejisi ve geri dönüşler sırasında göz ardı ettiği gönüllülük, emniyet ve güvenlik gibi ilkeler hakkında artan endişeler bulunmaktadır.

Ayrıca sürmekte olan sınır ötesi operasyonlar ve Türkiye'deki Suriyeliler için geri dönüş vurgusu daha belirgin hale gelmiş ve önem kazanmıştır. Geri dönüş boyutuyla ilgili olarak, Türkiye 22 Temmuz 2019 tarihinden itibaren tek taraflı olarak AB-Türkiye Geri Kabul Anlaşmasını askıya almıştır; ancak, AB-Türkiye Bildirisi (2016) hala işlevsel görünmektedir ve bu durumun da uluslararası koruma üzerinde önemli etkileri vardır. Başta Edirne olmak üzere AB-Türkiye sınır kentlerindeki son gelişmeler Bildiri'nin ilkelerine aykırı görünmesine ve bir bakıma Türkiye tarafından fiilen askıya alınmasına rağmen, Yunanistan'dan Türkiye'ye AB-Türkiye Bildirisi kapsamında iadeler hala gerçekleştirilebilmektedir. Bu

RESPOND

Multilevel Governance of Mass Migration in Europe and Beyond

nedenle, geçici koruma altındaki Suriyeliler daha da tehdit altında hissetmeye başlamış ve düzensiz ve zorunlu göç bağının birleşiminde, Türkiye tarafından araçsallaştırılmış ve AB ile kriz dönemlerinde pazarlık kozu haline getirilmiştir.

KORUMA

Sığınmacıların kaydı, statü belirleme ve haklara erişim için ilk kritik adımdır. 2018 Sonbaharından bu yana Türkiye'nin göçmenlik kurumu olan, GİGM, Birleşmiş Milletler Mülteciler Yüksek Komiserliği (BMMYK) ile yürütülen paralel prosedürü aşamalı olarak ortadan kaldırarak mülteci statüsü belirleme (MSB) prosedürleri için tam yetki almıştır. GİGM, geçici koruma kayıtları ve önceki kayıtların doğrulanması ile yenilenmesinden tek sorumlu makam olmuştur. Bununla birlikte, şehirler arasında kayıta standartlaştırılmamış uygulamalar gözlemlenmiştir. Sadece haklara erişim değil, aynı zamanda bazı şehirlerde sığınmaya erişim bile göçmenler için zordur, çünkü yetkililer hem uluslararası hem de geçici koruma başvuru sahiplerinin kayıtlarını geçici olarak askıya aldılar ve ilk kayıtları almadılar.

Türkiye, Avrupa ülkelerinden ve Avrupa dışındaki ülkelerden gelen sığınmacılara farklı muamele uygulayan veya farklı haklara erişim sunan ikili bir koruma sistemine sahiptir ve bu sistem, Türkiye'nin 1951 Mülteci Sözleşmesine ilişkin coğrafi sınırlamasıyla meşrulaştırılmıştır. Ayrıca Türkiye geçici koruma statüsü açısından Suriyelilere ve Suriyeli olmayanlara da farklı muamele uygulamaktadır. Bu durum, yardıma muhtaç, uluslararası koruma ile geçici korumadan yararlanan Suriyeliler ve Suriyeli veya Avrupalı olmayanlar için haklara erişim konusunda büyük farklılıklara yol açmaktadır.

Genel olarak, katılımcılarımız iltica erişimiyle ilgili uygulamada milliyet temelli farklılıkları veya ayrımları vurgulamaktadırlar. Suriyeli olmayan yardıma muhtaç insanlar veya uluslararası korumaya başvuranlar daha dezavantajlı durumda görünmektedir. Sığınmacılar için hukuki yardım almak üzere, sivil toplum kuruluşlarına (STK'lar) veya hükümetler arası kuruluşlara (IGO'lar) ulaşmak zordur ve düzensiz sınır geçişleri sırasında, sınırlarda yakalanan göçmenlerin çoğu, sığınma başvurusu yapma haklarını bilmemektedir. Ayrıca yakalandıktan sonra kolluk kuvvetleri aracılığıyla sığınma başvurusu yapmak da zordur. Çok az sayıda IGO ve STK, göçmenlere uluslararası koruma başvurusu hakkında bilgi sağlamak için sınır geçiş noktalarında Türk kolluk kuvvetleri ile resmi olarak iş birliği yapabilmektedir. Göçmenlerin bilgiye erişimde karşılaştıkları sorunların yanı sıra, Türk devlet kurumları da belirsizlikler ve tutarsızlıklarla işaretlenen, kayıt; kimlik belirleme, değerlendirme ve itiraz aşamalarını gerçekleştirmek için gereken kapasite, eğitim ve hazırlık konularında eksikliklere sahiptir. Her aşamada karşılaşılan sorunlar, iltica prosedürü dahilindeki güvenlik açıklarının tanınmasını engellemekte ya da yavaşlatmaktadır. İdari gözetim ve sınır dışı etme sırasında karşılaşılan uluslararası korumaya erişim veya geri gönderme merkezlerinden sözde "gönüllü geri dönüşler", en zorlu koruma sorunları olarak belirtilebilir. Şubat 2018'de kamu düzeni, güvenlik ve terörizm gibi nedenlerle geri göndermeme ilkesine istisna getirildi. Bu yaygın olarak kullanılan istisna, korumayla ilgili endişeleri de artırmaktadır.

Suriyeli mülteciler için geçici koruma rejimi, tasarımı gereği geçiciliğe ve belirsizliğe dayanmaktadır. Geçici korumanın ana korumanın kendisi olmadığı, kitlesel göç hareketleri gibi acil durumlarda sağlanan geçici bir önlem olduğu düşünüldüğünde, uluslararası korumaya bir alternatif olarak görülmemelidir. Geçici korumaya bağlı haklar ve usule ait güvenlik korumaları, uluslararası korumaya bağlı olanlardan daha zayıftır. Uluslararası korumaya erişimi engelleyerek, geçici olarak korunan bireyler, belirsiz bir süre için güvensiz bir statüye maruz kalma riskiyle karşı karşıyadır. Bu nedenle, geri dönüş dışında kalıcı bir çözümün bulunmadığı uzun süreli mülteci durumları için önemli bir risk vardır. Bu aynı zamanda, geçici

RESPOND

Multilevel Governance of Mass Migration in Europe and Beyond

koruma statüsünün, sığınmacıların yeniden yerleşim için BMMYK'ye başvurmasını, çok az sayıda acil ve savunmasız durum dışında engellemesiyle de ilgilidir.

Yöntem

Politika Önerileri metni, Türkiye'deki sınır yönetimi, kabul, koruma ve entegrasyon politikaları, düzenlemeleri, uygulamaları ve deneyimleri hakkında kapsamlı bilgiler sağlamak için farklı kaynaklardan gelen verileri içeren RESPOND raporlarına dayanmaktadır.

Politika ve yasal düzenlemelerin tartışılması, politika ve yasal belgelerin belge analizine dayanmaktadır. Buna ek olarak, raporlar İstanbul (17), İzmir (29), Şanlıurfa (34) ve Ankara (4) olmak üzere dört şehirde farklı orta düzey paydaşlarla yapılan 84 yarı yapılandırılmış görüşmeden alınmıştır. Bölgesel düzey analizi, Temmuz 2018-Kasım 2018 tarihleri arasında Türk araştırma ekibi tarafından İstanbul (17), İzmir (29), Şanlıurfa (34) ve Ankara'da (4) gerçekleştirilen toplam 84 görüşmeye dayanmaktadır. Bu görüşmeler, bakanlıklar ve müdürlüklerden temsilciler, yerel yönetim organları (belediyeler, şehir konseyleri), kolluk kuvvetleri, il memurları, uluslararası kuruluşlardan uzmanlar (IOM, UNHCR), uluslararası, ulusal, yerel sivil toplum kuruluşları ve göçmenlerle ilgili davalarla ilgilenen avukatlar da dahil olmak üzere üst düzey devlet memurlarıyla yapıldı.

Mültecilerin yerel ve ulusal düzeylerde kabul politikalarına, düzenlemelerine ve uygulamalarına nasıl tepki verdiklerini anlamak için İstanbul (40), İzmir (43) ve Şanlıurfa'da (20) aynı araştırma ekibi tarafından mikro düzeyde mülakatlar gerçekleştirildi. 2018 yazında çoğu Suriye kökenli 103 mültecinin yanı sıra bazı Iraklılarla ve Afganlarla da görüşüldü. Veriler, tümevarımsal ve tümdengelimsel unsurları birleştiren nitel bir içerik analizi

yaklaşımı temelinde analiz edilmiştir. Nvivo12 Pro yazılımı, verilerin işlenmesine yönelik çalışmada önemli bir araç olarak kullanılmıştır.

RESPOND

Multilevel Governance of Mass Migration in Europe and Beyond

Politika Önerileri

1. Birlikte Çalışma: Türk göç ve iltica politikası, aktörler ve sektörler arasında çok boyutlu bir iş birliği ve koordinasyonu gerektirmektedir. Hem GİGM gibi güçlü devlet aktörleri hem de sürece çok farklı paydaşları bir araya getirebilecek güçlü sivil toplum ağlarını gerektirmektedir.

2. Uzlaşma: Etkili göç ve sığınma politikası, ülke çapında siyasi fikir birliği oluşturmayı ve yönetmeyi içerir. Göçmen / mülteci dostu bir kamuoyu ülkenin politik liderliğinde, akademi; sivil toplum kuruluşları ve medya ile birlikte göçmenler ve mülteciler hakkında olumlu bir tutum geliştirmesi için teşvik edilmelidir. Ulusal parlamento, farklı siyasi partiler arasında fikir birliği oluşturma yeri olabilir.

3. Toplumsal yaklaşımın geliştirilmesi: Göç ve iltica politikalarının tümü birbiriyle bağlantılıdır. Kabul uyum ile bağlantılıdır, kabul koşulları uzun vadeli uyum sürecinin sonuçlarına bağlıdır ve konut politikası da kamuoyuyla bağlantılıdır. Bu, göç / mülteci politikasını özellikle karmaşık hale getirir ve bütüncül, entegre yaklaşımlar, çok düzeyli yönetim, kurumsal ve uluslararası iş birliğini gerekli kılar.

4. Bilgi oluşumunun kolaylaştırılması: Türkiye, uygulanan politikaları değerlendirebilmelidir ve bu, kıyaslama ölçütleri ve göstergeler gerektirir. Tüm paydaşlar sonuçları analiz edebilmeli ve bunları halka geri bildirebilmelidir. Tüm bunlar veri toplama ve yorumlamayı gerektirir. Hükümet, sivil toplum ve akademi arasında nesnel gerekçelerle görüş ve fikir alışverişinde bulunmak için bir sinerjinin kurulabileceği bilimsel mekanlar olmalıdır.

5. Sınır yönetimi ve korumasının iyileştirilmesi: Türkiye'nin daha sivil bir sınır yönetimi yapısına ihtiyacı vardır ve yasal çerçevesindeki belirsizlik ve çelişkilerin ortadan

kaldırılması gerekmektedir. Sınırlarda mahalledeki göç akışını sınır duvarı yaparak veya tek taraflı askeri operasyonlar yaparak engellemek, uzun vadede etkili bir sınır yönetimi politikası olarak görülemez. İç kontroller açısından, Türkiye'de uluslararası veya geçici koruma altındaki kişilerin dolaşım özgürlüğünün kullanımını önemli ölçüde kısıtladığı için seyahat izni tedbirlerinin uygulanması yeniden formüle edilmelidir. Geri dönüşle ilgili olarak, gönüllü geri dönüşler yakından izlenmeli ve geri göndermeme ilkesine her zaman saygı gösterilmelidir. Yeniden kabul anlaşmalarının prosedürleri ve sonuçları dikkatlice analiz edilmelidir. Dahası, insan hakları standartlarına uymak için, Türkiye, sığınmacıların yakalanması, sınır dışı edilmesi ve gönüllü geri dönüşlerinde devlet dışı aktörlere karşı daha şeffaf olmalı ve iş birliği içinde hareket etmelidir.

6. Sınır görevlilerinin ve kolluk kuvvetlerinin eğitimi: Sığınmacılarla temasa geçen memurlar, sığınmacılar ve mülteciler ile ilgili uluslararası ve yerel kanunlardan haberdar olmalıdır. Ayrıca cinsiyet bazında eziyete uğramış hassas sığınmacılara nasıl davranmaları gerektiği de eğitimlerine dahil edilmelidir.

7. İltica Erişiminde tutarlı haklar temelli yaklaşıma erişim: Tüm eyalet ve devlet dışı aktörler hak temelli bir yaklaşımı benimsemelidir. İltica prosedürlerine eşit ve adil erişimin sağlanması ve adli yardıma tam erişimin kolaylaştırılması başlıca öncelikler arasında olmalıdır. Uluslararası koruma ile geçici koruma arasındaki dezavantajlar ve farklılıklar kademeli olarak ortadan kaldırılmalıdır. Suriyelilerin yurtiçi seyahat kısıtlamaları gibi kısıtlamalarının ortadan kaldırılması için birincil ve ikincil hukuk arasındaki tutarsızlıklar daraltılmalıdır. Mevzuat, uygulama ve izleme daha uyumlu hale getirilmelidir.

RESPOND

Multilevel Governance of Mass
Migration in Europe and Beyond

RESPOND Avrupa ve Ötesinde Kitleli Göç Olgusunun Çok katmanlı Yönetişimini incelemeyi amaçlayan bir Ufuk 2020 projesidir.

Bu Politika Önerileri metni, raporların, siyasi konuşmaların, yasal belgelerin ve röportajların analizine dayanmaktadır.

Proje Kimliği

Proje adı: RESPOND: Avrupa ve Ötesinde Kitleli Göç Olgusunun Çok katmanlı Yönetişimi

Kısaltma: RESPOND

Proje Koordinasyonu: Uppsala Üniversitesi | Öner Cetrez ve Soner Barthoma

Web sitesi: www.respondmigration.com

Finansman: Horizon 2020 Araştırma ve İnovasyon Çerçeve Programı (2014-2020), H2020-SC6-ENG-GLOBALLY-2016-2017

Proje No: 770564

Süre: Aralık 2017-Mart 2021 (39 ay)

***Tüm fotoğraflar Hüseyin Aldemir'in (İstanbul Bilgi Üniversitesi) izniyle kullanılmıştır.**

Özet hakkında daha fazla bilgi için:

Prof. Dr. Ayhan Kaya, Baş Araştırmacı, İstanbul Bilgi Üniversitesi, ayhan.kaya@bilgi.edu.tr

Dr. Susan Rottmann, Baş Araştırmacı, Özyeğin Üniversitesi, susan.rottman@ozyegin.edu.tr

Dr. Ela Gökalp-Aras, Baş Araştırmacı, İstanbul İsveç Araştırma Enstitüsü, ela.gokalparas@sri.org.tr

Dr. Zeynep Şahin-Mencütek, Kıdemli Araştırmacı, İstanbul İsveç Araştırma Enstitüsü, zeynepsahinmencutek@gmail.com

RESPOND

Multilevel Governance of Mass
Migration in Europe and Beyond

Diğer okumalar:

1. RESEPSİYON POLİTİKALARI, UYGULAMALARI VE YANITLARI: TÜRKİYE ÜLKE RAPORU
<https://www.respondmigration.com/wp-blog/refugee-reception-policies-practices-responses-turkey-country-report>

2. MÜLTECİ KORUMA REJİMLERİ: TÜRKİYE ÜLKE RAPORU:

<https://www.respondmigration.com/wp-blog/refugee-protection-regimes-turkey-country-report>

3. TÜRKİYE RAPORUNDA SINIR YÖNETİMİ VE GÖÇ KONTROLLERİ

<https://www.respondmigration.com/wp-blog/border-management-migration-controls-turkey-report>

4. TÜRKİYE-ÜLKE RAPORU: GÖÇ YÖNETİMİNİN YASAL VE POLİTİKA ÇERÇEVESİ

<https://www.respondmigration.com/wp-blog/2018/8/1/compara-tive-report-legal-and-policy-framework-of-göç-yönetişim-pclyw-ydmzj-bzdbn-sc548-ncfcp>

5. TÜRKİYE RAPORUNDA ENTEGRASYON (YENİDEN GELEN)

<https://www.respondmigration.com/wp-blog>